

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE
O UZAJAMNOJ ZAŠTITI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE O UZAJAMNOJ ZAŠTITI KLASIFICIRANIH PODATAKA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Potreba za međunarodnom razmjenom podataka ili materijala, koji su prema nacionalnom zakonodavstvu klasificirani ili označeni jednim od zakonom utvrđenih stupnjeva tajnosti, načelno je izraz s jedne strane bliskih vanjskopolitičkih odnosa između država, a s druge strane povećane potrebe za njihovim uzajamnim i usklađenim djelovanjem na rješavanju suvremenih, osobito sigurnosnih problema koji često svojim razmjerima i kompleksnošću nadilaze nacionalne okvire.

Također je međunarodna razmjena i zaštita klasificiranih podataka na navedeni način obuhvaćena i pojedinim zakonima koji uređuju neka područja rada državne uprave (npr. Zakon o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske i sl.).

Tijekom 2007. godine doneseni su zakoni iz područja informacijske sigurnosti kojima je osigurana primjena potrebnih mjera i standarda u razmjeni klasificiranih podataka između Republike Hrvatske i drugih zemalja i organizacija te je započeto s postupcima sklapanja međunarodnih ugovora kojima se razmjenjuju i štite klasificirani podaci između Republike Hrvatske i drugih zemalja i organizacija. Podzakonskim aktima donesenim na temelju zakona koji su uredili područje informacijske sigurnosti, uspostavljeni su strukovni standardi za odgovarajuće, cjelovito uređenje zaštite klasificiranih podataka, kako na unutarnjem tako i na međunarodnom planu.

Suradnja između Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške u području razmjene klasificiranih podataka u stalnom je porastu, a temelji se na zajedničkim interesima i razvoju odnosa dviju država na području informacijske sigurnosti kao i na ostalim područjima međudržavne suradnje. Slijedom toga, a s obzirom da su tijekom 2007. godine doneseni zakoni kojima je uređeno područje zaštite klasificiranih podataka u Republici Hrvatskoj, ocijenjeno je da postoji potreba za uređivanjem suradnje između Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške u području zaštite klasificiranih podataka.

Sukladno rješenjima i standardima utvrđenim u spomenutim propisima, potpisan je 3. srpnja 2018. u Zagrebu, Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka, kojim se u odnosima Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške stvara pravni okvir te uspostavljaju pravila uzajamne zaštite klasificiranih podataka, koja će se odnositi na sve buduće ugovore o suradnji i klasificirane ugovore koje ugovorne stranke sklapaju, a koji sadrže ili uključuju klasificirane podatke.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uspostavlja pravni okvir za osiguranje zaštite klasificiranih podataka koji zajednički nastaju ili se razmjenjuju između ugovornih stranaka, određuju se nadležna tijela za provedbu Ugovora, utvrđuju se istoznačni stupnjevi tajnosti, postupanje s klasificiranim podacima, obveze u pogledu nacionalnih mjera za zaštitu klasificiranih podataka, mehanizmi prijenosa klasificiranih podataka, sadržane su posebne odredbe o klasificiranim ugovorima, uređuje se način ostvarivanja posjeta i sastanaka stručnjaka, postupanje u slučaju povreda sigurnosti kao i pitanje troškova nastalih u provedbi Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), prema kojem se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, činjenicu da je Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka značajan mehanizam za ostvarivanje zaštite u području informacijske sigurnosti te zaštite klasificiranih podataka koji se razmjenjuju između Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške te da je Kraljevina Norveška diplomatskim putem već obavijestila Republiku Hrvatsku o okončanju svojih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za stupanje na snagu Ugovora, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE
O UZAJAMNOJ ZAŠTITI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka, potpisan u Zagrebu 3. srpnja 2018., u izvorniku na hrvatskom jeziku, norveškom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE
O UZAJAMNOJ ZAŠTITI KLASIFICIRANIH PODATAKA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Kraljevine Norveške (u daljnjem tekstu „stranke“),
shvaćajući da dobra suradnja može zahtijevati razmjenu klasificiranih podataka između stranaka,
želeći uspostaviti skup pravila koja uređuju uzajamnu zaštitu klasificiranih podataka koji se razmjenjuju ili nastaju tijekom suradnje između stranaka,
sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Predmet ovog Ugovora je osiguravanje zaštite klasificiranih podataka koji zajednički nastaju ili se razmjenjuju između stranaka.
2. Nakon stupanja na snagu, ovaj Ugovor primjenjuje se na bilo koje aktivnosti, ugovore ili sporazume koji sadrže klasificirane podatke, koji će se provoditi ili sklapati između stranaka.

Članak 2. Definicije

Za potrebe ovog Ugovora:

- (1) **„klasificirani podaci“** označava bilo koje podatke, neovisno o obliku, koje treba zaštititi od povrede sigurnosti i koji su klasificirani u skladu s nacionalnim zakonima i propisima stranke pošiljateljice;
- (2) **„nužnost pristupa podacima za obavljanje poslova iz djelokruga“** označava da se pristup klasificiranim podacima može odobriti samo osobama za koje je potvrđeno da imaju potrebu znati ili posjedovati takve podatke za obavljanje svojih službenih i stručnih zadaća;
- (3) **„povreda sigurnosti“** označava bilo koji oblik neovlaštenog otkrivanja, zlouporabe, izmjene, oštećivanja ili uništavanja klasificiranih podataka, kao i bilo koje drugo činjenje ili nečinjenje, koji dovode do gubitka, ili mogućeg gubitka, njihove povjerljivosti, cjelovitosti ili dostupnosti;
- (4) **„stranka pošiljateljica“** označava stranku koja je stvorila klasificirane podatke;
- (5) **„stranka primateljica“** označava stranku kojoj se prenose klasificirani podaci stranke pošiljateljice;
- (6) **„nacionalno sigurnosno tijelo“** označava nacionalno tijelo odgovorno za provedbu i nadzor ovog Ugovora;
- (7) **„nadležno tijelo“** označava nacionalno sigurnosno tijelo ili drugo nacionalno tijelo koje, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, provodi ovaj Ugovor;
- (8) **„ugovaratelj“** označava fizičku ili pravnu osobu koja ima pravnu sposobnost sklapanja ugovora;
- (9) **„klasificirani ugovor“** označava ugovor između dvije ili više stranaka, koji sadrži klasificirane podatke ili čija provedba zahtijeva pristup klasificiranim podacima;
- (10) **„uvjerenje o sigurnosnoj provjeri osobe“** označava potvrdu nadležnog tijela kojom se, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, potvrđuje da fizička osoba ispunjava uvjete za pristup klasificiranim podacima;
- (11) **„uvjerenje o sigurnosnoj provjeri pravne osobe“** označava potvrdu nadležnog tijela kojom se, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, potvrđuje da pravna ili fizička osoba ima fizičke i organizacijske kapacitete kojima se ispunjavaju uvjeti za pristup i postupanje s klasificiranim podacima do određenog stupnja tajnosti;
- (12) **„sigurnosna potvrda“** označava izjavu koju izdaje nadležno sigurnosno tijelo, kojom se potvrđuje da će se klasificirani podaci stupnja OGRANIČENO / BEGRENSET / RESTRICTED štititi u skladu s njegovim nacionalnim zakonima i propisima;
- (13) **„treća strana“** označava bilo koju državu, organizaciju, pravnu ili fizičku osobu koja nije stranka ovog Ugovora.

Članak 3.

Stupnjevi tajnosti

Stranke su suglasne da su sljedeći stupnjevi tajnosti istoznačni:

Za Republiku Hrvatsku	Za Kraljevinu Norvešku	Istoznačnica na engleskom
VRLO TAJNO	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
TAJNO	HEMMELIG	SECRET
POVJERLJIVO	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
OGRANIČENO	BEGRENSET	RESTRICTED

Članak 4.

Nacionalna sigurnosna tijela

1. Nacionalna sigurnosna tijela stranaka su:
Za Republiku Hrvatsku:
- Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost;
Za Kraljevinu Norvešku:
- Norveško nacionalno sigurnosno tijelo.
2. Stranke obavješćuju jedna drugu diplomatskim putem o kontakt podacima svojih nacionalnih sigurnosnih tijela i nadležnih tijela te bilo kojim naknadnim promjenama kontakt podataka.
3. Na zahtjev, nacionalna sigurnosna tijela obavješćuju jedno drugo o važećim nacionalnim zakonima i propisima kojima se uređuje zaštita klasificiranih podataka i razmjenjuju podatke o sigurnosnim standardima, postupcima i praksama za zaštitu klasificiranih podataka.
4. Kako bi se zadržali isti sigurnosni standardi, nacionalna sigurnosna tijela mogu omogućiti uzajamne posjete. Obje stranke moraju se usuglasiti po pitanju tih posjeta.

Članak 5.

Mjere zaštite i pristup klasificiranim podacima

1. U skladu sa svojim nacionalnim zakonima i propisima, stranke poduzimaju sve odgovarajuće mjere za zaštitu klasificiranih podataka koji se razmjenjuju ili nastaju u skladu s ovim Ugovorom. Za takve klasificirane podatke osigurava se isti stupanj zaštite kakav je predviđen za njihove vlastite nacionalne klasificirane podatke istoznačnog stupnja tajnosti, kako je određeno u članku 3. ovog Ugovora.
2. Stranka pošiljateljica pisano obavješćuje stranku primateljicu o bilo kojoj promjeni stupnja tajnosti ustupljenih klasificiranih podataka, kako bi se primijenile odgovarajuće sigurnosne mjere.
3. Pristup klasificiranim podacima druge stranke imaju samo osobe koje posjeduju odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri osobe i kojima je, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, odobren pristup klasificiranim podacima istoznačnog stupnja tajnosti te kojima je to nužno za obavljanje poslova iz djelokruga.
4. U okviru područja primjene ovog Ugovora, svaka stranka priznaje uvjerenja o sigurnosnoj provjeri osobe i uvjerenja o sigurnosnoj provjeri pravne osobe koja je izdala druga stranka.

5. Nadležna tijela, na zahtjev i u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, pomažu jedno drugom u provedbi sigurnosnih provjera nužnih za primjenu ovog Ugovora.
6. U okviru područja primjene ovog Ugovora, nacionalna sigurnosna tijela bez odgode obavješćuju jedno drugo o bilo kojoj izmjeni u vezi s uvjerenjima o sigurnosnoj provjeri osobe i uvjerenjima o sigurnosnoj provjeri pravne osobe, posebice u vezi s njihovim povlačenjem.
7. Na zahtjev nacionalnog sigurnosnog tijela stranke pošiljateljice, nacionalno sigurnosno tijelo stranke primateljice izdaje pisanu potvrdu da fizička osoba ima pravo pristupa klasificiranim podacima.
8. Stranka primateljica:
 - a) ne dostavlja klasificirane podatke razmijenjene ili nastale u skladu s ovim Ugovorom trećoj strani bez prethodnog pisanog pristanka stranke pošiljateljice;
 - b) označava primljene klasificirane podatke u skladu s istoznačnim stupnjem tajnosti utvrđenim u članku 3.;
 - c) koristi klasificirane podatke primljene od druge stranke samo za svrhe za koje su dostavljeni;
 - d) ne deklasificira primljene klasificirane podatke bez prethodnog pisanog pristanka stranke pošiljateljice.
9. Nacionalna sigurnosna tijela mogu sklapati provedbene sporazume koji se odnose na ovaj Ugovor.

Članak 6.

Prijenos klasificiranih podataka

1. Klasificirani podaci prenose se diplomatskim putem ili na druge načine koje uzajamno odobre nacionalna sigurnosna tijela. Stranka primateljica pisano potvrđuje primitak klasificiranih podataka.
2. Sigurnosno-obavještajne službe stranaka mogu izravno razmjenjivati operativne i analitičke podatke u skladu s nacionalnim zakonima i propisima.

Članak 7.

Umnožavanje i prevođenje klasificiranih podataka

1. Podaci označeni kao VRLO TAJNO / STRENGT HEMMELIG / TOP SECRET prevode se ili umnožavaju samo u iznimnim slučajevima, na temelju prethodnog pisanog pristanka stranke pošiljateljice.
2. Svi umnoženi primjerci klasificiranih podataka primljenih od druge stranke označavaju se izvornom oznakom stupnja tajnosti. Takvi umnoženi podaci stavljaju se pod isti nadzor kao izvorni podaci. Broj umnoženih primjeraka ograničen je na broj potreban u službene svrhe.
3. Prijevodi se označavaju izvornom oznakom stupnja tajnosti i nose odgovarajuću napomenu na jeziku prijevoda u kojoj se navodi da prijevod sadrži klasificirane podatke stranke pošiljateljice.

Članak 8.

Uništavanje klasificiranih podataka

1. Klasificirani podaci uništavaju se na način koji onemogućava njihovo djelomično ili potpuno obnavljanje u skladu s nacionalnim zakonima i propisima stranke primateljice.
2. Podaci označeni kao VRLO TAJNO / STRENGT HEMMELIG / TOP SECRET ne uništavaju se. Oni se vraćaju stranci pošiljateljici.
3. Stranka pošiljateljica može, dodatnim označavanjem ili slanjem naknadne pisane obavijesti, izričito zabraniti uništavanje klasificiranih podataka. Ako je uništavanje klasificiranih podataka zabranjeno, oni se vraćaju stranci pošiljateljici.
4. U slučaju krizne situacije, kada je nemoguće zaštititi ili vratiti klasificirane podatke koji su razmijenjeni ili nastali u skladu s ovim Ugovorom, klasificirani podaci odmah se uništavaju. Stranka primateljica što je prije moguće obavješćuje nacionalno sigurnosno tijelo stranke pošiljateljice o tom uništavanju.

Članak 9.

Klasificirani ugovori

1. Klasificirani ugovori sklapaju se i provode u skladu s nacionalnim zakonima i propisima svake stranke.
2. Na zahtjev, nacionalno sigurnosno tijelo stranke primateljice potvrđuje da je predloženom ugovaratelju izdano odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri pravne osobe ili uvjerenje o sigurnosnoj provjeri osobe. Ako predloženi ugovaratelj ne posjeduje odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri, nacionalno sigurnosno tijelo stranke pošiljateljice može zatražiti od nacionalnog sigurnosnog tijela stranke primateljice da izda odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri.
3. Sigurnosno poglavlje ili prilog sastavni je dio svakog klasificiranog ugovora ili podugovora, kojim stranka pošiljateljica pobliže određuje koji se klasificirani podaci ustupaju stranci primateljici, koji je stupanj tajnosti dodijeljen tim podacima i koje su obveze ugovaratelja u vezi zaštite klasificiranih podataka.
4. Prije nego se bilo koji klasificirani podaci primljeni od druge stranke ustupe ugovarateljima ili potencijalnim ugovarateljima bilo koje od stranaka, stranka primateljica, u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i propisima:
 - a) osigurava da ti ugovaratelji ili potencijalni ugovaratelji i njihovi objekti imaju sposobnost odgovarajuće štititi klasificirane podatke;
 - b) provodi odgovarajući postupak za izdavanje uvjerenja o sigurnosnoj provjeri pravne osobe za ugovaratelje;
 - c) provodi odgovarajući postupak za izdavanje uvjerenja o sigurnosnoj provjeri osobe za sve zaposlenike čiji poslovi zahtijevaju pristup klasificiranim podacima;
 - d) osigurava da su sve osobe koje imaju pristup klasificiranim podacima informirane o svojim obvezama u pogledu zaštite klasificiranih podataka;
 - e) provodi povremeni sigurnosni nadzor mjerodavnih objekata za koje su izdana uvjerenja o sigurnosnoj provjeri.

5. Podugovaratelji uključeni u klasificirane ugovore pridržavaju se sigurnosnih zahtjeva koji se primjenjuju na ugovaratelje.

Članak 10.

Posjeti

1. Posjeti koji zahtijevaju pristup klasificiranim podacima podliježu prethodnom odobrenju nadležnog tijela stranke domaćina. Odobrenje se izdaje na temelju zahtjeva za posjet nadležnog tijela stranke posjetitelja.
2. Zahtjev iz stavka 1. ovog članka sadrži:
 - a) ime i prezime posjetitelja, datum i mjesto rođenja, državljanstvo;
 - b) broj putovnice ili broj druge identifikacijske isprave posjetitelja;
 - c) radno mjesto posjetitelja i naziv organizacije koju predstavlja;
 - d) stupanj uvjerenja o sigurnosnoj provjeri posjetitelja;
 - e) svrhu, predloženi radni program i planirane datume posjeta;
 - f) nazive organizacija i objekata za koje se traži posjet;
 - g) druge podatke, ako su tako dogovorila nacionalna sigurnosna tijela.
3. Nadležna tijela mogu dogovoriti popis posjetitelja koji imaju pravo na ponovljene posjete. Popis vrijedi tijekom početnog razdoblja koje nije dulje od 12 mjeseci i može se produljiti za daljnje razdoblje koje nije dulje od 12 mjeseci. Zahtjev za ponovljene posjete podnosi se u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Jednom kada je popis odobren, posjeti se mogu dogovarati izravno između državnih tijela ili pravnih osoba koje su u njih uključene.
4. Svaka stranka jamči zaštitu osobnih podataka posjetitelja u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i propisima.

Članak 11.

Povreda sigurnosti

1. U slučaju stvarne povrede sigurnosti ili sumnje u povredu sigurnosti koja se odnosi na klasificirane podatke razmijenjene ili nastale u skladu s ovim Ugovorom, nacionalno sigurnosno tijelo stranke kod koje se povreda sigurnosti dogodila bez odgode obavješćuje nacionalno sigurnosno tijelo stranke pošiljateljice te, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, pokreće odgovarajući postupak kako bi se utvrdile okolnosti povrede sigurnosti. Rezultati postupka prosljeđuju se nacionalnom sigurnosnom tijelu stranke pošiljateljice.
2. Kada do povrede sigurnosti dođe u trećoj državi tijekom tranzita, nacionalno sigurnosno tijelo stranke pošiljateljice bez odgode poduzima odgovarajuće radnje.

Članak 12.

Troškovi

Svaka stranka snosi svoje vlastite troškove koji su nastali u provedbi ovog Ugovora i njegovom nadzoru.

Članak 13.
Rješavanje sporova

Bilo koji spor u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora rješavat će se konzultacijama i pregovorima između stranaka i neće se podnositi na rješavanje bilo kojem međunarodnom sudu ili trećoj strani.

Članak 14.
Završne odredbe

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti kojom stranke obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, da su ispunjeni njihovi unutarnji pravni uvjeti potrebni za njegovo stupanje na snagu.
2. Ovaj Ugovor može se izmijeniti i dopuniti uzajamnim pisanim pristankom stranaka. Izmjene i dopune stupaju na snagu u skladu s odredbom stavka 1. ovog članka.
3. Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme. Svaka stranka može otkazati ovaj Ugovor pisanom obavješću drugoj stranci diplomatskim putem. U tom slučaju, ovaj Ugovor prestaje šest (6) mjeseci od datuma na koji je druga stranka primila obavijest o otkazu.
4. U slučaju prestanka ovog Ugovora, svi klasificirani podaci razmijenjeni u skladu s ovim Ugovorom nastavljaju se štititi u skladu s ovdje utvrđenim odredbama te se, na zahtjev, vraćaju stranci pošiljateljici.

Sastavljeno u Zagrebu dana 3. srpnja 2018. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, norveškom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE

Maja Čavlović, v. r.
predstojnica Ureda Vijeća za
nacionalnu sigurnost

ZA VLADU
KRALJEVINE NORVEŠKE

NJ. E. Astrid Versto, v. r.
veleposlanica Kraljevine Norveške

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg državnog tijela nadležnog za poslove informacijske sigurnosti.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka, sukladno odredbama članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10-pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg državnog tijela nadležnog za poslove informacijske sigurnosti.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.